

Bloemlezing reacties op het ontwerp van het Monument

Een 17 jarige jongen die gesloten zit, zei kortgeleden: "Als ik 18 ben en vrij kom, ga ik bij het monument m'n feestje vieren".

Een lotgenote:

Mijn eerste indruk is enorm positief. De materialen, de opzet en de geschiedenis erachter samengebundeld in een krachtig bouwwerk ( )

Een lotgenoot zei laatst: "ik ga bij het monument aan m'n kinderen vertellen wat ik allemaal heb meegemaakt".

Een lotgenoot:

Ik heb er alle vertrouwen in dat het monument er gaat komen als blijvende herinnering aan de gitzwarte periode voor zoveel mensen. Het zal ook zeker bijdragen aan erkenning een heel klein stukje rechtvaardigheid ten opzichte van alle slachtoffers.

Vanuit de Stichting Ongeziene Blinden:

De portfolio ziet er goed uit. Als blinden kunnen wij ons geen beeld vormen van kleuren.

Ook de afbeeldingen zijn voor ons niet te snappen omdat wij ze niet zien. Als ik de beschrijving lees, zou ik voor de lage muur gaan, zodat het voor iedereen toegankelijk is.

Graag zou ik de teksten die op de muur staan ook op internet leesbaar willen zien, zodat het monument ook de betekenis heeft voor mensen met een visuele beperking. Zij hoorden ook bij het onderzoek van commissie de winter maar worden nog steeds niet gezien na het onderzoek. (Media heeft het altijd alleen over jeugdzorg, met wat mazzel lvb en jeugd ggz, de overige doelgroepen van het onderzoek hebben net zoveel recht op erkenning) Ik heb ideeën over hoe het monument ook toegankelijk voor blinden zou kunnen zijn, kunnen we daarover ook sparren?

Een lotgenoot die nu zelf gezinshuis ouder is, belde met de vraag of het Monument bij hem in de buurt gebouwd kon worden

Vanuit Nederland Heelt:

Hartelijk dank voor het toezenden van deze portfolio, ik heb deze met belangstelling bekeken en gelezen en hem ook gedeeld op onze Facebook pagina zodat onze achterban er ook hun gedachten over kunnen laten gaan!
Op de eerste plaats alle lof voor het initiatief en de artiest die het beeld creëert, dat staat buiten kijf !

Een lotgenoot:

Hoi ik ben ..... Ik heb het tweede zwartboek over zetten geschreven voor de BM en ik wil graag op de hoogte worden gehouden over het standbeeld waar jullie je voor inzetten.....
.....een hoop levens zijn verwoest geweest in die internaatjes toentertijd, standbeeld is het minste wat we verdiend hebben denk ik.....

Een lotgenote:

We hebben een stukje tekst voor je wat je misschien kunt gebruiken voor het monument.
"Wij vrouwen van De Goede Herder hebben gevochten en gestreden voor erkenning en gerechtigheid.
Nu eindelijk, na jaren, zijn die erkenning, gerechtigheid en excuses gekomen.
Wij zijn van slachtoffers naar overwinnaars gegaan.
De schaamte voorbij".

Een lotgenote:

Wat een mooi beeld, maar ook de tekst wat het standbeeld, omschrijft, bij de tekst over het beeld.
Ik wil 16 mei zeker naar de opening van het monument...
En inderdaad, een herdenking aan pijnlijke tijden, moeilijke tijden...
Maar velen zijn overeind blijven staan, helaas sommige ook niet. Indien er die dag gelegenheid tot spreken is, zou ik graag dan voor een overleden groepsgeenoot willen spreken, zelfdoding.

Een lotgenoot:

Bij het lezen (van de portfolio-NMGJ) kreeg ik een brok in de keel.

Een lotgenote:

Ik ben heel blij dat er een plek komt waar je het gevoel krijgt dat je gezien wordt.....en ervaringen kan delen.

Een lotgenoot:

Ten eerste wil ik mijn complimenten uiten voor allen die zich hier fysiek voor inzetten/ingezet hebben. Ik had een soort van eigen visuele gedachten in mijn hoofd qua uiterlijk van het monument, maar dit voorbeeld overtreft alle verwachtingen, Chapeau!!!

Een lotgenote:

Ik sta er helemaal achter, dat iemand\ jullie hiermee bezig zijn en hier zoiets moois van maken is voor mij genoeg.
Ik vertrouw jullie erop dat jullie er iets moois van maken waar goed over is nagedacht.

Een lotgenoot:

Ik vind het initiatief geweldig en word er vaak emotioneel van bij de gedachte dat er nu erkenning komt en dat ik dat hopelijk nog mag mee maken om er naar toe te gaan. Het beeld vind ik erg mooi en ik vind het fijn dat er aan de overlevenden (die geen zelfmoord hebben gepleegd maar het wel hun hele leven hebben meegedragen) en zelfmoord slachtoffers wordt gedacht. De ronde muur maakt me niet zoveel uit, als ik die kant opga, er klaar voor ben om me open te stellen aan mijn emoties, dan mag dat best gezien worden.

Een lotgenote:

Ik ben heel blij met het monument, er zelfs dankbaar voor. Maar hou alles laag! Ik heb genoeg muren om me heen gehad!

Een lotgenote:

Toen we als Initiatiefgroep aan het nadenken waren over hoe het beeld van het Monument eruit moest zien, wist ik al heel snel dat wat mij betreft het beeld van glas moest zijn.

Glas is kwetsbaar, snel beschadigd. Zoals een kind.

Al snel tekende ik rondingen als 'cirkels van leven'.

Wat later zagen we de lichte en donkere kleuren voor ons waaruit het beeld moest bestaan.

Maar glas is niet alleen kwetsbaar, glas is ook sterk.

Het symboliseert ook de kracht die we hebben gevonden om verder te gaan.

Een lotgenote:

Het is een prachtig ontwerp wat jullie gemaakt hebben.

Het idee achter de locatie is briljant. Wij slachtoffers zijn in ons hart geraakt. Een monument in het hart van

Nederland doet daar recht aan. Ik hoop wel dat het een

plek wordt die met het openbaar vervoer te bereiken is.

Ik had mij niet eerder gerealiseerd hoe hard ik, en anderen

met mij, het nodig heb dat er iets tastbaars is dat bewijst

dat er misstanden waren, en nog zijn, in de jeugdzorg.

En dat dat niet de schuld van de jeugd is.

Het idee van de brievenbus is prima. Ik vind het heel goed

dat het niet alleen een plek is om naar te kijken of bij te

zitten, maar dat je via de brievenbus je emoties kwijt kan.

Een lotgenoot:

Het Monument tegen Geweld in de Jeugdzorg!

Voor jongeren die leefden in een wereld,

Waar liefde een regel was, en geen gevoel

Waar vrijheid een grens was, en geen horizon

Waar geweld geen woord was, maar waarheid

Waar waarde gemeten werd naar gemakzucht

Waar de psyche gebroken werd, zonder opbouwplan

Waar je waarde-loos was

Voor mij zal het monument in het teken staan van het verleden

Op 72 jarige leeftijd is mijn toekomst maar betrekkelijk.

Maar niet voor de vele jongeren die Jeugdzorg nodig zullen

hebben en waarvoor ik hoop dat zij dit niet (meer) mee

hoeven te maken!